

Слово

СЕДМИЧНИК ЗА ОБЩИНТЕ
И КМЕТСТВОТА В СЕВЕРОЗАПАДА

WWW.SLOVOPLUS.COM

e-mail: slovoplyus@abv.bg, slovoplus@yahoo.com

27 ФЕВРУАРИ - 4 МАРТ 2020, ЦЕНА 0,30 ЛВ.
ГОДИНА XXIII, БРОЙ 8, (1200) ISSN 1310 - 9693

Поклон, Апостоле!

Вършец почете 147-та годишнина от гибелта на Васил Левски

Евелина ГЕОРГИЕВА

Всеки народ има своите герои. Във вековната история на България народната памет е съхранила редица личности, посветили се на българската кауза през различни епохи. В пантеона на най-почитаните, дарени с ореола на безсмъртието е и Васил Левски. В нашата нова история няма друга такава личност, която да е останала неопетнена от бурите на политическия и обществен живот, която така да респектира и възбужда нацията със своите качества - личност, която и днес, 147 години след смъртта си, остава недостижим връх.

Във всяко българско сърце живее споменът за него - Апостола на българската свобода, неуловимия Дякон, за човека с най-чистата душа! Всяко дете започва да учи българската история с неговото име - символ на безграничност на общ кърм род и Родина.

Не случайно народът ни е избрал да почита подвига на Левски в деня на неговата смърт. 19 февруари 1873 г. е

денят, в който завършва земният път на Васил Иванов Кунчев, още не навършил 36 години и започва безсмъртието на Апостола - една национална икона, човек, чиято философия на саможертва пред олтар на Отечества е събрана в едно единствено изречение: "Ако спечеля, печеля за цял народ, ако загубя, губя само мене си".

> стр. 5

Представители от община Берковица почетоха Левски в Цариброд

Представители от Община Берковица - Зам. - кметът Спаска Георгиева и Секретарят на Община Берковица Биляна Стаменова, почетоха паметта на Апостола в Цариброд. Зам.-председателят на българския парламент Валери Симеонов и делегация от депутати положили венци на паметника на Левски в Цариброд. На церемонията на централния площад, която бе открита от кмета на града Владица Димитров, говори българският посланик в Сърбия Радко Влаићков. С прочувствени слова за Левски, ученици от местното училище "Кирил и Методиј" развълнуваха всички присъстващи. Освен представители от нашата община, имаше и такива от гр. Мездра, както и деканите на УНСС и Националната спортна академия в София.

Област Враца

Среща със земеделските производители

Заместник областният управител Мирослав Комитски и зам.-министърът на земеделието, храните и горите Атанас Добрев проведоха информационна среща със земеделските производители от областта. Кампанията е свързана с приема на документи и новите условия по схемите за Директни плащания

Специално внимание беше обърнато на подаването на заявления и на предстоящия прием по Програмата за развитие на селските райони през 2020 г. На срещата беше дадена актуална информация относно предоставянето на държавните помощи.

"Настоящата година е стратегически важна по отношение определяне на визията на сектора и на базата на проведените анализи, да обозначим целите, които да определят цялостното му развитие в следващите години и в по-дългосрочен план. Това са важни стратегически задачи от Европейски мащаб", отбеляза при откриването на срещата зам.-министър Добрев. Той посочи, че в момента се води интензивен дебат за бъдещето на Общата селскостопанска политика, което пряко касае земеделието и развитието на селските райони.

На срещата, експерти от министерството представиха т.н. "зелена архитектура" от мерки, щадящи околната среда и изграждащи бъдещата Обща стопанска политика. Предстоящото преброяване на производители-

те ще направи страната ни сравнима с другите държави-членки на Европейския съюз.

Особено важна тема е преодоляването на неблагоприятните климатичните промени и предизвикателствата пред земеделските производители.

"Екипът на министерството работи по въвеждане на законодателство за изграждане на Взаимоспомагателен фонд, който да даде възможност да се използват европейски средства по управление на риска. Фондът ще бъде ситуиран към Разплащателна агенция, така че всеки един земеделски стопанин да може да се възползва от средствата", посочи зам.-министър Добрев.

С новите промени се очаква покритие не само на 100 % засегнати площи, но на поражения с по-малко засегнати площи. Очаква се фондът да заработи през 2021 г.

> на стр. 3

Честит 3 март - Национален празник на България

Скъпи съграждани,

Приемете моите поздравии по повод **националния празник на страната ни - Трети март**. На тази дата през 1878 година бе подписан мирният договор, сложил край на Руско-турската война - за нас Освободителна.

На Трети март се слага началото на един продължителен и труден дипломатически и политически процес за възраждане на държавата България и изграждане на нейната европейска управленска система. И днес, след толкова години, знаем, че можем да бъдем свободни само чрез справедливост, равенство пред законите и отговорност за хората, за да има силна България!

Честит празник!

Златко ЖИВКОВ
кмет на Община Монтана

Уважаеми жители от община Монтана,

Трети март е една знаменателна дата в българската история. Ден, в който се сбъдват най-смелите мечти на поколения българи - революционери, патриоти и радетели на идеята за национална свобода и независимост. Трети март слага началото на ново летописание и на възраждане на българската държавност.

Поклон пред подвига на героите, записали тази паметна дата със златни букви в родната ни летопис. Ние, наследниците им, имаме синовния дълг да съхраним и в трудни години родолюбието. Да носим винаги високо издигнат националния идеал и в името на България и на просперитета на Монтанския край да обединим своите сили и воля!

Честит празник!

инж. Иво ИВАНОВ
председател на Общински съвет - Монтана

Ръководството на Областен съвет на ПП ГЕРБ - Монтана

честити **Трети март - националния празник на Република България**, на всички свои симпатизанти и съграждани!

Нека на този ден се преклоним пред героизма и саможертвата на загиналите за свободата ни, нека бъдем горди с делата им и нещо повече - да пазим свята любов към родината и да работим отговорно и усърдно, за да бъде тя развита и благоденстваща!

Честит празник!

инж. Делян ДИМИТРОВ
народен представител от ПП ГЕРБ - Монтана

Коментар

Некадърниците искат глухоням президент

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

По ирония на съдбата в момента България се управлява по модела на организиран хаос, който се пише парламентарна република. А на върха на властта се състезават двама генерали - единият е боеви генерал, натовец, с две академични образования, ползващ се с подкрепата на два милиона избиратели, който е президент с ограничени пълномощия. Другият е декоративен пожарникарски генерал, който сам признава, че е прост, както управлявания от него народ, но е шеф на правителство в "премиерска република", в която е абсолютен господар, от когото всичко в България произхожда и зависи.

Едва ли по света има двама генерали на власт, които се погаждат и обичат, работейки за благото на своя народ. И нашите, както световните, са в конфронтация. Защото единият е държавен глава, а другият е шеф, идеолог и всемогъщ едноличен управник на България. Неговото Аз е огромно и "непогрешимо", а президентът се опитва да му мъти водата, да го критикува публично, приписвайки си право на критик, какъвто "по конституция" не можело да бъде.

След като в България няма друг управник с "неограничени" пълномощия, както нашият премиер, президентът трябва да си наляга парцалите и да не критикува недъзите на властта. Защото "разбива единството на нацията", както твърдят някои политици и "придворни журналисти".

Печален е фактът, че масата журналисти, дали от страх или от преклонение пред "величието", си прави оглушки при нарушаване правата им да бъдат безпристрастни и честни, отразители на политическата действителност. Не случайно Бойко Борисов ги нарича "кресливи мисирки". Това означава, че за него те са нули.

Понеже опозицията си трае, масмедията само преразтягат розовите локуми, сервирани на народа от премиера.

"Горкият президент" си позволява да критикува премиера и корумпирания елит на управляващата партия ГЕРБ. И с това "разбива единството на народните маси", което в случая "е мираж".

Огромна е корупцията по върховете на властта при липсата на действителни и ефективни реформи на закоренелите и обслужващи личните интереси на управниците и техните протежета законно.

Понеже президентът единствен се осмелява да критикува публично премиера, а СМИ си трайкат, върху него управниците и техните протежета стоварват всички камъни, правят компромати за съпругата му, подслушват служебните му разговори и го заплашват с импийч-мънт.

В стремежа си да охулят президента, някои публицисти, като д-р Илия Илиев, които във в. "Труд" даже си позволяват да характеризират идейната му позиция на президент като такава на протестантски пастор, който призовава "покайте се, чада мои, не грешете, бъдете добродетелни. И правителството, и политиките - също."

Илиев отрича, че у нас има диктатура и допуска, че по-скоро се касае за хаотичност. Той омаловажава провалите на правителството, настоявайки, че това било слабост на властите в цял свят.

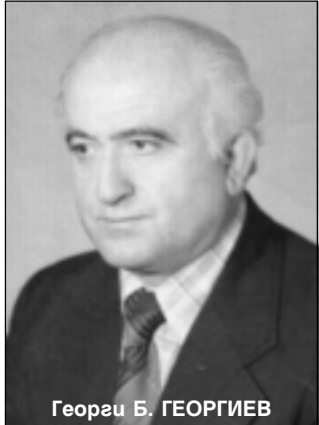
Размахването на пръст към правителството от президента трябва да спре, защото това водело до плашене и объркване на хората и до сблъсъци. Илиев призовава президента, че като протестантски пастор трябва да вдъхва вяра в обединението на българите. И да слепва разкъсаната обществена тъкан, както е писано в Светото писание.

Не се знае какъв доктор е Илиев, но от думите му човек би си помислил, че е по богословие. Вярвам, че уважаемите читатели ще се съгласят, че с християнски примирения и съгласателство с корумпиранияте управници никога българският народ няма да достигне богатите народи, които след революции и сблъсъци са утвърдили демокрацията и постигнали благоденствие.

Пренебрежителното отношение на българския премиер към президента е очевадно. На честването на 147 години от обесването на Апостола на свободата Васил Левски г-н премиерът отсъстваше. Той, заедно с неколцина лично предани му министри, положи венци пред паметника извън тържеството, демонстрирайки за сетен път, че не иска никаква колаборация с президента. Защото той му бърка в здравето и открито призовава за отстраняването на неговото корумпирано правителство от власт. Натяквайки, че президентът фактически има представителни функции, самозабравяйки се премиер само си вкарва автогол, а не президента, който го критикува. Бойко Борисов направи депутат едно хамелеонче, което смени предишните си критикарски характеристики за ГЕРБ и премиера с безогледни ругатни срещу президента Радев. С рогата напред, въпросното биче от трибуната на парламента с "интелектуални" епитети плюе президента... "В своето президентство Румен Радев не е в състояние да предложи нищо освен пошлост, дребнавост и политическа неграмотност!" "Придворният храненик" на Борисов казва това, което Бойко Борисов мисли, но не му стиска да го каже публично. Когато "бащицата" падне от височината на своя апогей, хамелеончето първо ще го оплюе, търсейки нов господар. Добрите икономически резултати на правителството увеличават броя на милионерите, но не се усещат от народа. Всички властници, които със зъби и нокти, репресии и корупция се задържат на власт, рано или късно си плащат за дяволка. А глухоням президент е възможен само в сънищата на лакомите за власт.

Озлоблението на управниците, че президентът ги критикува при всеки удобен случай, се проектира в средите на "придворните" клакьори от СМИ като негов провал и олеква на престижа му като държавен глава. Ще им се!

Социологическите проучвания сочат, че рейтингът на президента расте и той е единствената останала надежда за спасение на България от корумпираната власт.

Георги Б. ГЕОРГИЕВ

"...Кой бива някога голямий в малое?"

210 години от Първата българска дипломатическа мисия в Русия през Възраждането

Красимир ГРИГОРОВ
зав. отгел "Възраждане", РИМ - Враца

Първата половина на интересния и бурен XIX век е времето на доизграждане и практическо развитие на руската доктрина по Източния въпрос. Това време напълно съответствува и със замисъла на Първата дипломатическа мисия в Русия през Възраждането. Тогава напълно се оформя източното направление на руската външна политика. Въпросът за статута на Проливите от геополитически проблем за отбраната на южната руска граница се превръща в основна стратегическа и външнополитическа цел на Русия в Европа.

Иван Замбин

епископски сан начело на Врачанската епархия. С мисъл за възкресяване на миналото величие и слава на българската държава, той е възторжено приет от на-събралото се множество в храм "Св.Вознесение", а идеите му намират благодатна почва сред будната врачанска общественост. Това събитие съвпада с престоя му в Арбанаси и открива възможност за потвърждаване на стари и създаване на нови социални контакти и партньорства. Тук Софроний затвърждава по-раншни и установява нови отношения и с румънските болярски фамилии Бранковяно, Мурузи, Вькрьеску, Караджа. Тези контакти, свързани не само с църковната и писателската дейност на Врачанския епископ, ще се задълбочат и по време на престоя на Софроний във Вудин, при отцепника Осман Пазвантоглу (... 1807) през т. нар. "Вудинско пленничество" (1800-1803). Премествайки се по-късно в Букурещ, Софроний среща подкрепата на местния духо-вен и политически елит и лично на влашките владетел Константин Ипсиланти. Той заедно с живеещите там българи, сред които и врачанинът Гавраил Петров Бистричанин, изумен на манастира "Св.Иван" и съмишленик на Димитраки Хаджитошев в църковните борби/сформират т.н. "Тайно общество" - първата българска политическа организация, поставила си за цел да търси пътица за освобождението на поробена България. Интересно е да споменем накратко за контактите и поз-нанствата на епископ Софроний и на някои от внуците му с представители на елита в османската столица Константинопол. Те също допринасят за очертаване на интересния портрет на политически осъзнатия българин от началото на XIX в. Внукът на Софроний Стефан Богориди, бъдещ съветник на двама султани и политик от епохата на Танзимата, започва обучението си в престижния колеж в Букурещ (известен повече като Бейската академия "Св. Сава") през учебната 1793-1794 г. А през 1798 г. вече живее в Цариград като частен учител по френски в дома на Ал. Мурузи. Именно този патронаж му осигурява поста секретар на главния драгоман на флота, от където започва бързото му издигане в имперската политика. В руските дипломатически среди Мурузи, покровителят на Софрониевия внук Стефан, е приет като доверено лице на Портата, имащ контакти с френския посланик в Константинопол. През първите посещения на Софроний във Влашко през февруари 1802 г. именно

През 1804 година наред с другите форми на съпротива срещу османското владичество, българите използват и преговорите на дипломатията. За целта в подготвянето от тях представителство за Русия те избират Иван Атанасович Замбин и Атанас Николаевич Некович.

Мурузи е влашки княз. Вероятно предпазливостта е основната причина, Софроний Врачански в свои разговори с руски дипломатически представители в Букурещ през декември 1809 г. да заяви, че ще действа в помощ на руските войски, но не под свое име. Като основна причина той изтъква опасността да не навреди на "своя син"/внук/, намиращ се в Константинопол. Съгласно сведенията за политическата дейност на Обществото от 1804 г. български първенци от северозападните български земи изпращат Иван Замбин от Враца и Атанас Николаев Некович/Тетевен/ на дипломатическа мисия в Петербург. Те минават през

Влашко и в Букурещ се срещат прегу това със Софроний Врачански. Първоначално българските пратеници не са приети официално от руска страна, тъй като нямали съответните правомощия както и несъответствие удоверяващо истинността на техните първоначални намерения да се заселят в Новорусийския край. Междувременно двамата пратеници осъществяват среща с ген.Милорадович, като описват тежкото положение на българите. По-късно Атанас Николаев се връща в Букурещ и с помощта на Софроний изготвя необходимото пълномощно за Замбин. Именно Софроний на 10 януари 1808 г. изпраща от Букурещ пълномощно на българския представител в Петербург и се обръща към ми-нистърна на външните работи на Русия, за да потвърди, че Иван Замбин и Атанас Некович са "избрани от всеобщия

Император Александър I (1801-1825)

Къщата на Ив.Замбин във Враца

съвет на нашия род за общонародна полза и толкова трудности понесоха и жертвах живота си в опасни случаи, за да намерят средства за спасението на своето отечество." На 26 февруари 1808 г. Замбин представя в Министерство на външните работи на Русия "Верующо писмо", подписано от Софроний Врачански, според което той може да действа пред официалните руски власти "от името на всичките му съотечественици", докладвани лично на руския император. Чрез генерална молба до руския император, те настояли за покровителството му над българите. Исканията на Софроний Врачански и групирания около него българи представляват теоретична възможност за автономно развитие на всички българи, защото макар да очертават една национално обособена област на чужда територия, те оставят възможност към нея да се присъединят при благоприятни международни условия и българите "от десния бряг на река Дунав". Врачанският епископ предвижда руската протекция да бъде по-скоро гаранция за автономно развитие на тази област. Проектът, обаче се оказва нереализируем в тогавашните политически условия. В посланията на Софроний и на Замбин се разкрива бедственото положение на българите под османско иго и единствената им морална опора - надеждата, че една победоносна за русите война ще ги постави под руско покровителство. В обобщение най-ефектното от цялата инициатива в политическо отношение всъщност е идеята за общославянското единство. Като естествен резултат от общата борба българските политически дейци в Букурещ виждат образуването на една мощна славянска държава посредством присъединяването на балканските области на Османската империя към територията на Русия. При последвалите събития през 1808 г. след тежко боледуване Иван Замбин умира в Петербург. Логично възниква въпроса за смисъла на предприетата акция? Със своите искания Ив. Замбин, Ат. Некович и С. Врачански изпреварват както възможностите и намеренията на руската политика в първото десетилетие на XIX век, така и политическото съзряване на сънародниците си. Българите и техните националноосвободителни тежнения и интереси още нямат самостоятелно място в руската източна политика. Но опитът и резултатите от взаимното опознаване остават.

Мездра и Цариброд ще възстановят ползотворното сътрудничество помежду си

Община Мездра и Община Цариброд (Димитровград), Република Сърбия, ще възстановят ползотворното сътрудничество помежду си. За това се договориха председателите на Общинския съвет Яна Нинова и инж. Делян Дамяновски, изпълнителен директор на Националната асоциация на председателите на общински съвети в Република България (НАПОС-РБ), кметът на Община Цариброд Владица Димитров и председателят на тамошната Скупщина (Общински съвет) Зоран Гюрюв.

Като първа стъпка в тази насока официална делегация от сръбската община, която е населена предимно с етнически българи, ще бъде поканена да гостува у нас по време на традиционните Празници на културата "Мездра - май". Приятелските контакти между двете общини от съседните балкански държави датират от началото на XXI век, но - по една или друга причина - бяха прекъснати през последните години.

По покана на организаторите на 19 февруари Нинова и Дамяновски почетоха паметта на Васил Левски в Цариброд. Те поднесоха венец от името на Община Мездра пред бюст-паметника на Апостола на свободата, въздигнат през 2014 г. В еден от административните центрове на Западните покрайнини, който по силата на Ньойския договор от 1919 г. преминава в пределите на Сърбия, а през

1950 г. е преименуван на Димитровград.

По време на посещенията си в Цариброд двамата се срещнаха и разговаряха с Иван Таков, председател на Културно-информационния център (КИЦ) в с. Звонци, община Бабушица, Небойша Иванов, председател на КИЦ - Цариброд и г-р Ангел Йосифов, председател на Изпълнителния съвет на Националния съвет на Българското национално малцинство в Сърбия.

Монтана

Духовият оркестър почете 122-годишнината на Дико Илиев

С тържествен концерт и в препълнена зала Духовият оркестър отбеляза 122 години от рождението на родния композитор и патрон на формацията - Дико Илиев. Под ръководството на диригента Пламен Крумов оркестрантите изпълниха обичайни хора и маршове. Предаността към народното изкуство в Дико-Илиевите творби бе засвидетелствана с изпълнения на Ганкино хоро и Дайчовото - "Лудо младо". Тези хора вдъхновиха възпитаниците на хореографа Първан Първанов от ансамбъл "Пестрина", които се впуснаха в кръшен танц. И в този концерт маршовете "Ударът на съдбата" и "Сливенци при Драва" бяха неотменна част от програмата, посветена на композитора. Зрителите чуха вальса "Над Букьовци" и най-обичаното хоро - "Дунавското". В залата ехтяха още чуждестранни произведения, като американския марш "Звезди и райета" на Джон Филип Соса и "Италиански раг" на Ренато Солия.

Мажоретките с ръководител Луиза Стефанова, които неведнъж са си партнирали с оркестъра, и този път откликнаха на поканата за участие в концерта. Представителите на младата смяна в редиците на духовата музика и всенародни любимци - Брас бенд Виво Монтана, за пореден път наелектризираха атмосферата в Младешкия дом. Модерно звучене към празничното събитие те добавиха с композициите на техния колега Марио Методиев - "Балканска рапсодия" и "Reborn".

Многобройната публика и неспирните аплодисменти още веднъж доказаха голямата почит на Северозапада към творчеството на Дико Илиев и неговите следовници. Цветя бяха поднесени от името на кмета на Община Монтана - Златко Живков, Общинско предприятие "Обреден дом" - Монтана, и Настоятелството на НЧ "Разум 1883" с председател инж. Светослав Боцев. Сред уважилите събитието бяха зам.-областният управител Цветко Цветков и зам.-кметът Тихомир Антонов. Читалището получи и дарение от художника Николай Пенков - живописен портрет на Дико Илиев. Картината вече е поставена в репетиционната зала на духовия оркестър. Така под благия поглед на бай Дико музикантите ще свирят, вдъхновени от мисията да съхранят и предадат на поколенията безценното му музикално наследство.

Калин Каменов награди европейската шампионка по борба Мими Христова

Кметът Калин Каменов връчи почетен плакет на европейската шампионка по борба Мими Христова. Отличие, родената във Враца спортистка, получи по повод завоювания златен медал от Европейското първенство по борба в Рим, провело се преди дни.

Шампионката триумфира с титлата за първи път в по-тежката категория до 65 кг.

Калин Каменов поздрави Мими Христова за отличното представяне на престижното състезание на Стария континент и отпрати пожелания за нови победи.

На срещата присъства и бившият председател на клуба по борба "Ботев - 93" - Вангел Вангелов.

Област Враца

Среща със земеделските производители

> от 1 стр.

Заместник - министър Добрев обобщи по време на информационна среща, че селското стопанство е един от водещите сектори в областта, като брутната добавена стойност за 2018 г. е 6.4%. Той допълни, че площите, засети със зърнени и маслодайки култури в областта, заемат над 95% от обработваемата земя. Най-силно застъпени са пшеницата, слънчогледът, царевичата и рапицата. Обработваемата земя заема над 80% от използваната земеделска площ в област Враца.

"За последните 5 години площите със зърнени култури и тези с трайни насаждения се увеличават с близо 5% спрямо 2014 г. Още по-значителен ръст бележат площите със зеленчуци в рамките на същия период, които са с около 4 пъти повече", посочи още Атанас Добрев.

Заместник-министър Добрев съобщи, че заявленията, подадени за подпомагане на стопани, отглеждащи едър и малък добитък в областта през

2018 г. са с 26% повече спрямо тези от 2014 г.

Пчеларството е отрасълът в област Враца с най-значим дял по отношение на националното производство. През 2018 г. броят на пчелните семейства нараства с над 83% спрямо 2014 г.

Същевременно, производството на пчелен мед бележи ръст от над два пъти, подчерта зам.-министър Добрев. За периода от 2014 до 2019 г. земеделските производители в област Враца са получили общо 418,7 млн. лв. европейски и национални средства.

"Това е близо 2,8% от общо предоставения в страната публичен ресурс за земеделие за този период", информира още Добрев.

Срещата премина при засилен интерес и близо 180 стопани имаха възможност да се включат в дискусиата и да получат отговори на въпроси, свързани с бъдещата Обща стопанска политика, предстоящите приеми на заявления по Директните плащания, както и по Програмата за развитие на селските райони и Програмата за морско дело и рибарство през 2020 г.

Уважаеми жители на област Монтана, Скъпи съграждани,

В историята на България има много събития и дати, които са поставили основата на националното ни самочувствие. За всички нас 3 март е свещена дата, която ни направи горди българи и родолюбци.

Днес отбелязваме **142 години от Освобождението на България от османско робство**. На този ден почитаме светлата памет на героите от Априлското въстание, Шипченската епопея и всички знайни и незнайни борци и революционери, които дадоха живота си за свободата на Родина. Пред тях отдаваме своята дълбока почит. В ден като днешния повече от всякога се гордеем, че сме потомци на славен и героичен народ.

Нека посрещнем Националния празник с достойнство и самочувствие на българи, да развеем българския трибагреник и да предадем на децата си завета на нашите национални герои да съхраняват, тачат и обичат Родината!

Честит празник!

Пламен МЛАДЕНОВ
председател на ОбЛС на БСП - Монтана

Скъпи жители и гости на община Берковица,

Трети март е празникът, който ни зарежда с порива за дълг и патриотизъм, водили смело нашите предци в борбите за национално освобождение и обединение. На този ден прекланяме глави и отдаваме почит пред паметта на хилядите знайни и незнайни герои, които се жертваха за свободата на България.

Славното минало на нашия народ ни задължава да бъдем упорити в отстояване на националния идеал днес и в бъдеще, както и в общата ни воля за свобода и единение, въпреки предизвикателствата на съвременното.

Нека посрещнем достойно националния празник на Република България и да предадем на потомците си свещения завет да пазят Свободата като най-висша ценност!

Честит национален празник!

Димитранка КАМЕНОВА
кмет на община Берковица

Уважаеми жители и гости на Община Вършец,

На **Трети март** България празнува своята дълго жадувана свобода. Тази дата е свещена, защото тя обединява всички българи под едно знаме. Днес признателните потомци свеждаме с дълбоко преклонение глави пред саможертвата на хиляди български опълченци, руски, румънски и финландски воители, загинали за Освобождението на страната ни от турско робство.

В Деня на **Националния празник** ви пожелавам да бъдете здрави, да живеете с надежда и не забравяте уроците по родолюбие, завещаани от славните ни прадеди!

Честит празник!

инж. Иван ЛАЗАРОВ
кмет на Община Вършец

Уважаеми съграждани,

На **трети март се навършват 142 години от Освобождението на България**.

3 март 1878 година е най-дългоочакваната и най-жадуваната дата в българския исторически календар. Договорът от Сан Стефано ознаменува края на Руско-турската война и раждането на българската свобода.

Нека се преклоним пред всички загинали за нашата свобода и да посрещнем националния празник на Република България с вяра в силата на нашия дух и в модерното ни европейско бъдеще.

Честит празник!

Георги ГАВРИЛОВ
кмет на Община Лом

**Честит национален празник и
Ден на Освобождението 3 март!**

Да се поздравим с тази свобода, за която предците ни са дали живота си. Тя е и гордост, и отговорност! Гордост, защото живеем там, където вече 142 години се пазят споменът за освободителите. Отговорност, защото сме длъжни пред пролятата им кръв да бъдем почтени родолюбци!

инж. Венцислав ЕВГЕНИЕВ
кмет на Община Мегдово

**Честит 3 март, скъпи симпатизанти,
жители и гости на област Вудин!**

Нека на този паметен ден да сведем глави в знак на признателност към всички онези, избрали саможертвата в името на Майка България.

Този ден е символ на общата ни воля за свобода и обединение пред предизвикателствата на времето и трудностите, пред които всеки народ неизбежно се изправя.

По повод светлата дата, приемаме моите искрени поздравления и пожелания за здраве, успех, благополучие и просперитет!
Честит национален празник!

Димитър ВЕЛКОВ
председател на ОбС на БСП - Вудин

**Честит 3 март, скъпи съграждани и
гости на община Оряхово!**

Нека на този паметен ден да сведем глави в знак на признателност към всички онези, избрали саможертвата в името на Майка България! Да отгледим почит на онези наши прадеди, които се превърнаха от покорна рая в неугържима сила, помела поробителя. Нека никога не забравяме, че винаги, когато сме били задружни и единни, сме печелили предизвикателствата на времето и историята. Нека с мислите и действията си бъдем достойни чеда на нашата Родина!

Честит празник!

Росен ДОБРЕВ
кмет Община Оряхово

ОБЩИНА ХАЙРЕДИН

**честити светлия празник 3 март -
Деня на Освобождението на България, на
своите служители, жителите и гостите
на общината!**

Пътят на нашата свобода преминава през окървавените въстания и завери, през словото на Апостола, през Батак и Вола, Плевен и Шипка, през много рани и сълзи-те на хиляди майки.

Да пазим свята любовта към скъпото ни Отечество и да работим неуморно за възхода му!

Честит празник!

Тодор ТОДОРОВ
кмет на Община Хайредин

ОБЩИНСКИ ПАЗАР - МОНТАНА

Скъпи съграждани, уважаеми клиенти!

Нека за пореден път изпълним сърцето си с благодарност към героите, които с подвига си предначертаха бъдещето на България. За да имаме национално самочувствие, за да се гордеем със своята история и идентичност, за да градим настоящето си като част от голямото европейско семейство и живеем в мирен и хармоничен свят! Нека съхраним своята признателност и предадем паметта за легендарните събития от 1878 година на своите деца, за да останат запечатани винаги в летописа на Отееството ни!

Честит 3 март!

Стилиян КАМЕНОВ
управител на "Общински пазар" - Монтана

Кат Русия няма втора...

Христо Н. МАЛЕЕВ

Дойде и отмина Трети март - тази най-светла дата в новата българска история - и всички ние волно или неволно за кой ли вече път се размислихме за великата славянска Русия, за свързващите ни сложни емоционални нишки, за нашата съдба и обща, и отделна, за недоизживените илюзии и суровите реалности. Мислите ни бяха разнопосочни в зависимост от мирогледа и морала ни, в зависимост и от това, как тази вечна наша тема засяга другите ни интереси, другите ни цели. А темата е не само вечна, но и безкрайна. Какво ли от нея излиза на преден план сега?

Връзките ни с Русия (и царска, и съветска, и днешна) са се определяли винаги от един основен факт - те са били връзки на малка и слаба България с голяма и силна Русия. Това е обуславяло тяхното неравноправие, а и демагогията, с която то е било прикривано. Друг въпрос е, че тази демагогия, както смокиновия лист в статуите на древните, е разголявала по-силно реалността, отколкото би я разголила самата истина. Май че както няма равни връзки между бедния безсилен човек и милионера, в чиято услуга са всички - от депутата до наемния убиец, така са невъзможни и равноправните отношения между малките и големите страни. Не само защото се касае за интереси, или пък защото международният егоизъм е още по-силен от личния, но и защото правото и моралът в отношенията между държавите са все още в зачатъчна форма, а в действителност прикриват грозните цели на богатите и силните.

Този тъжен, но реален факт винаги е хвърлял сянка върху отношенията между България и Русия. Тя смяташе в реда на нещата да ни притиска по различен начин, понякога грубо, понякога прикрито, за да ни накара да правим това, което иска от нас. Диапазонът на различните форми на натиск бе широк - от опитите за превръщането ни в част от Руската империя до фактическото управление на страната ни от руски пратеници, съветници и служители. Може би най-отвратителната форма на натиск бе тясната лична обвързаност на нашите лидери, тоест - решаването на съдбата на България от преки или косвени агенти на Русия. Има ли нещо по-ужасно от това, националната управляваща върхушка да знае, че кариерата ? (а често и живота ? - да си припомним само мъченика Трайчо Костов, продаден от собствените му другари) изцяло зависи от одобрението на Русия. Пряко следствие от този факт бяха опитите на вождовете ни с всички възможни средства да се харесат на руските лидери, за да преуспеят с тяхна помощ в постоянните си му скрити, му открити вътрешни битки за влияние, облаги и власт. Представете си само картината на един-двама членове на най-високото българско ръководство - а имената им отпадна не са тайна, които след всяко заседание бързат към посолството на СССР, за да му докладват какво е било решено.

Тази дълголетна жестока практика корумпирала и гресира ръководния ни екип по такъв начин, че той не беше способен да мисли за интересите на страната ни, ако те не съвпадаха с личните му (тоест с руските) интереси. Когато имаше различия, обикновено се жертваха националните интереси, за да се запазят личните - това е печалната истина, потвърдена от десетки примери. Вероятно пътят на страната ни би бил доста по-успешен, ако ръководителите ни можеха да работят спокойно, без да се оглеждат към вождовете в Москва или към "другарите" си в собственото Политбюро и Министерски съвет.

Колко сложно е съгласуването на политиката на малката страна с целите на великите държави - то е нещо като опит да се използват части от голям камион за ремонт на велосипед. Голямата държава има глобални цели, докато за малката главен е стремежът ? да се запази териториално, икономически, културно, тоест - да просъществува. Когато голямата държава иска нещо от малката, тя може да го постигне, като приложи минимални от нейна гледна точка усилия. А за малката страна остава тежкият избор: или да се предаде, или да търси подкрепа у друга голяма сила с подобни последици.

В историята на отношенията на България и Русия, които за славянския гигант са частичка от глобалната му политика, но за нас - решаваща съставка на живота ни като държава, е пълно със събития, които не могат да се разберат, ако не се вземе предвид голямото различие в мащабите и интересите. Русия никога не е била зловец или съзнателен неприятел на България, но твърде често в преследването на своите си интереси е трябвало да засегне нашите. И обикновено Русия го е правила, а ние с нищо не сме могли да ? попречим. Това се отнася за всичките периоди на отношенията ни - и между царствата, и между Съветска Русия и Царство България, и между двете "социалистически" страни, а сега - между двете прохаждащи в кървави мъки "демокрации".

Може би най-претенциозен опит да се намери база за равноправни връзки между Русия и България бе направен по време на социалистическия период. Тогава България можеше да се опира на неочакван съюзник - на социалистическата демагогия, която от много хора, включително важни ръководни кадри на Русия, се приемаше до известна степен като истина. С времето сегашната пушилка ще се разсее и на миналото ни ще се погледне по-трезво. Тогава ще се разбере, че някои български ръководители успяваха да използват благородната външност на социалистическите идеи, тъй наречения интернационализъм, за да измъкнат по-голяма самостоятелност за България, известно съобразяване на русите с нашите интереси.

В съвременния суров етап отношенията между държавите стават жлезено-прагматични и егоистични, емоциите и симпатиите отиват на заден план или се забравят. Това е неблагоприятно за нашата малка страна. Наскоро с учудване научих от компетентни люде, че сегашният състав на руското посолство в България до голяма степен бил изграден от служители на различните разузнавателни служби. Преди време Съветският съюз си позволяваше това във враждебните страни, потенциални военни противници. По какви ли причини същото отношение е възприето днеска към малка, приятелска, славянска България, с която десетилетия се поддържаха най-близки отношения? При това чувствата на българите към русите не бяха нито официозни, нито лъжливи, нито корисни.

Истина е, че Русия не успя да изработи у себе си (дали нямаше време или не смяташе за необходимо?) рационално отноше-

ние към своите съюзници-васали. Изглежда че имперската ? история, месианското ? съзнание, надценяването на възможностите ? я караха да бъде неискрена и пренебрежителна към малките страни - а кой не беше малък в сравнение с нея? Двучлението и липсата на желание за истински равноправни отношения пося семената на това, което сега тя жъне в страните от Централна и Източна Европа. Велика Русия не трябваше да си позволява некрасиви и цинични действия - а тя си ги позволяваше с всичките си съюзници, дори и с най-близките. Несъответствието между великите идеи, които уж ни свързваха, и реалността доведе до поражения, които ще се нуждаят от много време, за да бъдат позабравени. А какво ли не може да се случи дотогава?

Никъде пропастта между държавата - тоест властващата, и народа - тоест трудовете хора, не е била така дълбока, както във великата славянска страна. Не зная дали това е традиция на крепостния феодализъм и незрелия капитализъм, засилена от сляпата жестокост на азиатския вариант на "новото общество", но винаги ме е поразявало безразличието и презрението на руските управници към народа си. Това противоречие съществува и сега, то дори се е изострило, защото народът живее зле, а властниците имат лостовете за трупане на огромни богатства. Така че, говорейки за Русия, да не бъркаме управниците ?, министрите ?, дипломатите ? с великия, искрен, шедър и безкрайно човечен руски народ. Милioni са контактите на нашите граждани със съветските (сега руските) хора, така че споменът за тази наистина кървна, сърдечна близост не може да бъде изтрит от никого, независимо какъв пост заема в момента у нас или пък в Русия. Мисля си, че именно тези естествени връзки между обикновените хора са основата на святото чувство на любов, доверие, признателност, което българинът таи към своя руски съплеменник, приятел и брат. И аз не се съмнявам, че това чувство е дълбоко вкоренено не само в българите, но и в русите.

Това чувство е наше истинско богатство, което трябва да пазим и да развиваме. Вождовете идват и си отиват - обикновено оплюти и оклеветени, твърде рядко възхвалявани - но простите хора си остават, а приятелството им през граници и езикови различия е вечно. И сигурно именно това дълбоко чувство е дигнало стотиците хиляди руси да тръгнат за умирая за свободата ни срещу жестоката и коварен турски самрап. Това чувство е закриляло и обнадеждавало българите във вековните им страдания. Убеден съм, че то е живо и сега. Убеден съм и в друго - ако има велика и могъща държава в света, която и днеска да милее за нас - то това е Русия. Причината е не само в емоциите, не само в старата истина, че кръв на вода не става, нито пък само в геополитиката, в интересите, в сферите на влияние и сигурност.

Въпреки всичко, ние сме хора, и в отношенията ни няма само интерес, сметка, хитрина. Ние сме славяни - и в сравнение с другите човешки племена имаме повече естественост, спонтанност, чистота. За това удоволствие сме заплащали многократно, включително и през последните години, но тази наша слабост е и наша сила, затова да не бързаме да се отказваме от нея. Нека не бързаме да изтръгваме дълбокото чувство между българи и руси, дошло от вековете, засилено през десетилетията, което винаги е засенчвало официалните целувки на нашите лидери и ни е стопляло в един свят, в който чистите отношения между държавите са рядкост, а чистите връзки на малка и голяма държава, за съжаление, са мираж. Ние сме славяни, а това значи че сме способни на невъзможни за другите неща. Нека да ги извършим още веднъж, защото такава е съдбата ни. И нещо повече - това може да се окаже едно от най-красивите качества, което ще занесем в светлата сграда на бъдещата световна общност, към която се мъчи да тръгне човечеството, макар че все още никои не знае кога, как и дали ще успее да стигне до нея.

От „Избрани статии“, том 1 на Христо Малеев

Из книгата „Тайните подземия на България“ - 15 част

Мистериозният Леонардо да Винчи

Милан МИЛАНОВ

> продължение от миналия брой

Като ценител на изобразителното изкуство, изкумен Гавраил не пропускаше картинните изложби. Знаеше кой художник кога ще представи картините си, предупреждаваше ме по телефона, че ще ме чака в съответната галерия и там се срещаме.

Стоях пред Националната художествена галерия, бившия дворец, и както винаги бях подранил за срещата. Видях таксито, от което изуменият слезе, съзря ме за миг и попаднах в прегръдките му. Преди да влезем в изложбената зала изкумен Гавраил огледа площада, претъркан с паркирани коли, сякаш търсеше нещо, но не го намираше. Знаех какво дири - липсващата сграда на мавзолея. Тя отдавна бе заличена от лицето на земята, но помня какво каза преди година по този повод Учителя: "В света няма държава, рушаща стабилни сгради, които могат да се използват за други цели. Те могат да бъдат превърнати в библиотеки или музеи. Някой ще заплати ли за материалите и труда по изграждането и разрушаването на сградата?"

Влязохме в изложбените зали, в които се представяше "Живопис и скулптура от XX век" и веднага заживяхме в атмосферата на отминалия век. Вървяхме бавно, наслаждавахме се на картината на Иван Бояджиев "Църква в Своя", рисувана през 1918 година, постояхме сред "Брезовски овчари" на Злато Бояджиев, рисувана през 1941 година, застанахме пред "Пейзаж от София" на Генко Генков, рисуван през 1959 година, дадохме си малка почивка, в която разговаряхме за двете картини на Леонардо да Винчи, чиито фотографии бях изпратил на изкумен Гавраил, преди няколко дни. Исках да разбера каква техника е използвал великият художник и с нетърпение очаквах отговора.

- Михаиле, за скриване на образи и изобщо предмети или елементи в картините си, Леонардо е използвал техника, позната на окултните учени от онова време. Тя се използвала не само в рисуването на картини, но и в изписването на текстове.

Толкова по въпроса. Кратко и ясно - няма да има разкриване на древната тайна. Излишно беше да настоявам. Има неща, които не се дават!

- Учителю, Леонардо виждал ли е извънземния, за да пресъздаде образа му в картината "Йоан Кръстител"?

- Не, Леонардо не е виждал лично извънземен, за да го нарисува в картината "Йоан Кръстител".

- Не го е виждал, а го е нарисувал.

- Нарисувал го е, защото е имал знанието за него от тайните текстове, които е изучавал, както и от "пътуванията", които е правил в невидимия свят. Той е бил посветен в езотеричното знание.

- Но с каква цел е нарисувал извънземен индивид? Нали никой не е можел да види този скрит образ?

- Да, за времето си никой не е могъл да види образа на извънземния. Рисувайки образа му, Леонардо предава на поколенията знанието, че не сме сами, че във вселената има и други светове, и цивилизации.

- И едва след 500 години ставаме свидетели на истината, съществувала столетия назад - отбелязах аз. - Тъжна истина, Учителю.

Изкумен Гавраил повдигна рамене, понечи да отговори, но изчака групата посетители да премине покрай нас и едва тогава ми каза:

- Михаиле, образът на извънземния се разкрива едва сега, - наблегна на думата "сега" - защото едва сега "учените" имат знанието и апаратурата, за да направят това разкритие.

Констатацията беше точно формулирана. Невъзможно бе друго обяснение.

- Учителю, извънземният на коя цивилизация е бил представител?

- Образът не е на конкретен извънземен и затова не е представител на конкретна планета.

След час обиколки из изложбените зали излязохме доволни от Националната художествена галерия и седнахме в градинката зад сградата като продължихме разговора си за втората картина на Леонардо да Винчи "Спасителят на света", продадена на баснословна цена. Дълъг път е изминала малката картина с размери 64,5 на 44,7 сантиметра. През 1950 година платното било погрешно сметнато за копие и е продадено за 45 долара, а по-късно купено от швейцареца Ив Бувие за 75 долара. През 2013 година руският милиардер Риболовлев придобива картината от швейцареца Ив Бувие за 127 милиона долара, а днес тя е продадена на анонимен купувач за рекордните 450 300 000 щатски долара, превръщайки се в най-скъпата творба на изкуството в световната история.

Тайнствената сфера в картината "Спасителят на света"

Истина е, че картините на Леонардо да Винчи крият неразгадани тайни, които съвременното човечество се мъчи да дешифрира. Тайните, вложени в произведенията на гениалния художник преди 500 години, днес само загатват за огромните му познания, изпреварили със столетия времето, в което е живял. Дали заради скритите тайни в картината "Спасителят на света", изложена на търг в "Christie's" в Ню Йорк, тя бе купена от руския милиардер Дмитрий Риболовлев за рекордните 450 милиона и триста хиляди щатски долара?

Смятана дълго време за изгубена, картината "Спасителят на света" изобразява Исус Христос, държащ в лявата си ръка прозрачно кълбо, осветено от светлина в долния му край.

Това осветяване провокира изследователите, тъй като сферата напълно игнорира законите на пречупване и отражение на светлината. Какво ли е искал да покаже Леонардо да Винчи с тази мистична сфера? Възможно ли е да е кодирал в картината си тайни на физически, или вселенски закони, които да бъдат разкрити тогава, когато човечеството ще достигне по-висше духовно съзнание?

По този повод американският журналист и биограф Уолтър Айзъксън поясни, че "Спасителят на света" е създадена от Леонардо през 1500 година, когато художникът е на 48 години. По това време той бил много увлечен от оптиката и физиката. Въпреки това, стъкленият артефакт, в ръката на Божия Син, не показва нито дифракция на светлината, нито отражение на ръката. Да Винчи, според експерти, не би могъл да допусне такава грешка и да остави кълбото да изглежда нереалистично. Тогава излиза, че той е пропуснал умислено толкова важни подробности. Може би той ни показва по този начин, че предметите в ръцете на Исус Христос са били в състояние да нарушат известните закони на физиката? Или може би става дума за мистичните свойства на артефакта и такава сфера наистина е съществувала?

Мислех за картината и същевременно се разсейвах от гледката край мен - малкото хълмче зад сградата, където се намирал един от тайните входове за подземие под галерията. Щеше ми се...

Чух как изкумен Гавраил ненужно се покашля, после усетих ръката му да ме потупва по рамото и желанието ми да проникна в подземие, бързо отстъпи място за обсъждане на шедростта на Леонардо.

- Учителю, разкажах ти всичко, което знам за картината. Ти какво би казал за загадъчната сфера?

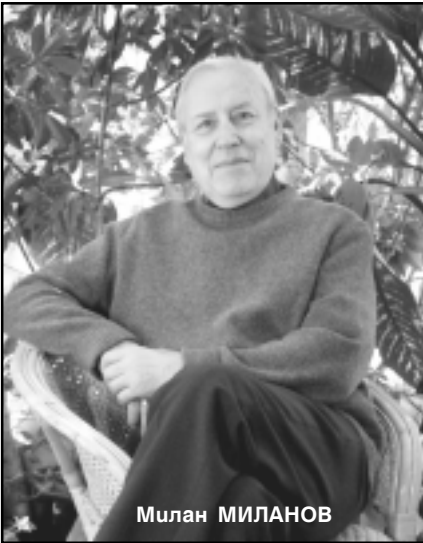
Той не бързаше да отговори, гледаше дърветата, извисили огромни стволони и клони, покрити със зелени листа и сякаш се радваше, че в центъра на столицата имаше запазено кътче, където можеш да се почувстваш сред природата.

- Ами това, че кълбото или сферата в ръката на Исус, в картината "Спасителят на света", представлява скритото знание, което дава сила и власт да сътворяваш, въздействаш и трансформираш форми, състояния, ситуации - заговори изкумен Гавраил. - Като посветен в окултните тайни, Леонардо е имал знанието за непознатите на хората сили, светове, умения и прочие.

- Как тогава да си обясня необикновения интерес към картината и закупуването ? на тази баснословна цена? Нима купувачът може да е дешифрирал тайните в картината? - Картината е купена на тази цена, защото човекът, който искал да я притежава, също бил запознат с окултните науки. Не очаквах такъв отговор и изненадано погледнах изкумен Гавраил. Не знаех, и не допусках, че милиардер може да бъде запознат с окултни науки. И то твърде, твърде добре запознат... Много бих желал да науча повече подробности за този милиардер, но знаех, че изкуменът нямаше да се съгласи, затова реших да питам за други неща, които също ме вълнуваха.

Продължава в следващия брой

Милан МИЛАНОВ

"Спасителят на света" Снимка: Ройтерс

Поклон, Апостоле!

> от 1 стр.

На този ден цяла България прекланя глава пред делото на Левски, пред неговия нелек и саможертвен път за благополучието на родината. За поредна година жителите на Вършец се поклониха и запазиха минута мълчание пред паметника на Апостола на свободата Васил Левски в курортния град.

За да почетат паметта на Апостола и да положат венци и цветя пред паметника му, бяха дошли кметът на община Вършец инж. Иван Лазаров, зам.-кметът Георги Янкулов, секретарят на общината Даниела Тодорова, зам.-председателят на Общинския съвет Иван Андров, общински съветници, представители на общинската администрация, политически, обществени организации, учители и ученици, граждани.

С възпоменателна церемония, заупокойна панихида, отслужена от енорийския свещеник на град Вършец свещенооконом Петко Балджиев, заедно с Георги Маджарски, поклонение и поднасяне на венци и цветя пред паметника на Васил Левски, на 19 февруари беше отбелязана 147-та годишнина от трагичната гибел на Апостола. Инициативата бе организирана от Община Вършец.

В словото си кметът на общината инж. Иван Лазаров отбеляза: "Левски дава живота си за Свободата на България. На този ден загива един велик народен водач, който в условия на робски страх и диктатура успява да създаде една мощна народна революционна организация и да разклати основите на една велика империя. Нека днес да си спомним за неговия живот и неговото дело. Той остава за нас и нашите деца един много силен пример за родолюбие, смелост и саможертва. Поклон, дълбок поклон пред паметта на най-великия син на майка България - Апостола на Свободата Васил Левски!"

Ученици от СУ "Иван Вазов" с ръководител Бояна Александрова рецитираха стихове, посветени на Левски, а ученици от НУ "Васил Левски", с ръководител Цветелина Крумова представиха литературно-музикалната композиция "Безстрашният Левски". В церемонията взеха участие мъжка вокална група "Българи" към НЧ "Христо Ботев-1900" - гр. Вършец с диригент и корепетитор Велислав Таралански и младите музиканти от ученически духов оркестър "Дефилър" при СУ "Иван Вазов", с диригент и ръководител Николай Пеев.

Венци и цветя на признателност бяха поднесени от името на Общинска администрация - Вършец, Общински съвет - Вършец, общинските организации на ГЕРБ и БСП, от СУ "Иван Вазов", НУ "Васил Левски", Сдружение на пенсионерите "Козница", Пенсионерски клуб "Чинари", ръководители на сдружения и организации, граждани.

Почит към бог Дионис с древен ритуал

Павел ПЕТРОВ

Вечерта на 13 февруари на АК "Калето" с богата театрално-музикална програма за шеста поредна година се проведоха традиционните Дионисиеви празници. Почитта към тракийския бог на виното Дионис след прекръстването на българите, преминава в християнския великомъченик Трифон - нашият покровител на лозарите и виното.

Да уважат празника, на археологическия комплекс се събраха десетки жители и гости на Мездра, сред които кметът на Общината Иван Аспарухов, зам.-кметовете Нели Минева и инж. Николка Кътовска, председателят на Общинския съвет Яна Нинова, общински съветници и общественици.

Младите актьори от Театрална група "ТЕМП" с художествен ръководител и режисьор Георги Врабчев откриха тържеството с възстановка на античния огнен ритуал "Царят - жрец, Дионис и Виното", като умело използваха реплики от тракийски сребърни съкровища, намерени по нашите земи. Зрелищният спектакъл на актьорите беше изтъкан от впечатляващо жонглиране с огнени топки и оригинална хореография. Дионисиевият ритуал е създаден от театралната група по идея и с помощта на специалисти от Регионалния исторически музей във Враца, Академия "Орфика" и сдружение "Бъдеще в миналото". За празничното настроение допринесоха и членовете на Експерименталния театър към НЧ "Просвета-1925" в Мездра. Те направиха своеобразен мост между тракийския бог Дионис и честването на Трифон Зарезан, с което върнаха зрителите на спектакъла към по-близкото минало.

За финал на представлението, възпитаниците на Танцов ансамбъл "Мездра" към градското читалище с художествен ръководител Мирослав Аспарухов представиха танците "Копаница" и "Гергьовден".

Тържеството продължи с дегустация на греяно вино по тракийска рецепта. В специално котле виното срещна огъня и бе подправено с ябълки и подправки като карамфил и черен пипер.

В Монтана

Конкурсът "Напеви от Северозапада" ще е под формата на видеоконкурс

За дванадесети път Младежкия дом организира Националния фолклорен конкурс "Напеви от Северозапада" в партньорство със сдружение "Младежки Северозапад" и школа по български народни танци "Стоянови"

Тази година форматът на творческата надпревара ще е видеоконкурс. Промяната се налага поради ремонт, който предстои в сградата на институцията. Статутът за провеждане в основни линии се запазва, с изключение на някои малки промени. Право на участие имат деца на възраст от 4 до 19 години, ученици от държавни и общински училища, възпитаници на читалища, ОДК, ЦРД, Младежки домове и други организации за неформално образование, студенти от АМТИИ град Пловдив и ВУЗ с музикални специалности на възраст от 19 до 30 години. Изпълненията на участниците трябва да са заснети с камера или телефон с приемливо качество и качени в You tube. Заявки по образец с линковете към изпълненията се изпращат на електронния адрес: parevi_severozapad@abv.bg до 20 април 2020 година.

В раздел "Народно пеене" и "Инструменталисти" в клиповете преди самите изпълнения детето - изпълнител трябва да съобщи трите си имена, възрастта и училището, което представлява. В останалите категории ръководителят или дете съобщава името на колектива, възрастовата група, училището и имената на песните или пиесите, които ще изпълнят.

За раздел "Хореография" в клиповете преди самите изпълнения ръководителят или дете съобщава името на колектива, възрастовата

група, училището и имената на танците, които ще изпълнят.

Всички участници задължително трябва да са облечени в народни носии. Задължително условие е в различните радели едно от изпълненията да е от Северозападна България и Северняшката фолклорна област. Изпълнителите ще бъдат оценявани от компетентно професионално жури - изтъкнати фолклористи, вокални педагози, музиканти, хореографи. Всички материали свързани с дванадесетото издание на Националния фолклорен конкурс "Напеви от Северозапада" - статут, заявка за участие, приложения с песни и декларацията, която е във връзка с Европейските изисквания за защита на личните данни може да се свалят от сайта на Младежкия дом: <https://omd-montana.weebly.com/104410861082109110841077108510901080.html>

Националният фолклорен конкурс "Напеви от Северозапада" се провежда под патронажа на кмета на Община Монтана Златко Живков и с подкрепата на Община Монтана, фирми и организации съпричастни към съхраняването на фолклорното богатство на Българския Северозапад.

Традиционно в рамките на Националния фолклорен конкурс "Напеви от Северозапада" ще се проведе и видеоконкурса за народни песни и хореография за български деца, живеещи в чужбина. Крайният срок за получаване на заявките и тук е 20 април 2020 година.

на книги, статии, периодични издания, както и търсения за некнижни носители на информация.

Напомняме Ви, че РБ "Гео Милев" - гр. Монтана предлага на своите потребители възможност за онлайн обслужване посредством Модул "Моята библиотека" - персонално пространство за регистрираните читатели. Модулът дава възможност за изпращане на онлайн заявки, за запазване и запазване на библиотечни документи.

За достъп до онлайн услугите е необходимо да сте регистрирани потребители на библиотеката за настоящата година и да имате читателски номер и парола. При посещение в отгел "Заемна за възрастни", поискайте Вашия персонален читателски номер и парола, за да ползвате информационния масив на РБ "Гео Милев" онлайн.

Очакваме Ви!

Нови книги

РБ "Гео Милев" - гр. Монтана Ви предлага богато разнообразие от нови книги, закупени по програма "Българските библиотеки - съвременни центрове за четене и информираност". Новите книги са от всички отрасли на знанието: художествена литература за деца и възрастни; хуманитаристика; специализирани материали в помощ на учениците; справочна и научна литература, съобразно профила на библиотеката.

Наличните заглавия може да разгледате в нашия електронен каталог на адрес e-catalog.montanalib.com.

В него може да направите Вашите търсения за заглавия

Полицията в Монтана получи две благодарствени грамоти

Министърът на отбраната Красимир Каракачанов награди с благодарствени грамоти директора на Областната дирекция на МВР - Монтана ст.комисар Пламен Томов и началника на сектор "Пътна полиция" в полицейската дирекция гл. инспектор Елвис Иванов.

Високото отличие е признание за активно участие и принос за издигането на авторитета на Българската армия по време на информационната кампания на Министерството на отбраната "Бъди войник", проведена през юни м.г. в гр. Монтана.

По време на кампанията полицейски екипи от ОДМВР

участваха в организацията по ескорта на военната техника, в охранителните мероприятия по време на демонстрациите в областния град, както и в съвместно полево учение.

In memoriam

ПОЧИНА диригентът Лило Лилев

Лило Лилев - дългогодишен диригент на Духов оркестър "Дико Илиев", почина на 76-годишна възраст. В периода, в който той го оглавяваше, оркестърът е удостоен с най-високото отличие - Почетният знак на Община Монтана.

Преди да поеме духовия оркестър на НЧ "Разум 1883", Лило Лилев е работил като музикален педагог в различни училища. От 1965 до 1992 г. е преподавател, директор и заместник-директор на ОШИ "Добри Христов" - Монтана.

Лило Лилев е възпитаник на Академията за музикално и танцово изкуство в Пловдив. Завършил е специалност "Тромпет" при проф. Ангел Македонски, както и курсове за диригенти при Добрин Петков, Драгомир Ненов, Иван Бакалов, Лина Терзиева.

Носител е на Златна значка на Комитета за култура и Почетната значка на Община Монтана.

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

27 ч Преп. Проконий Декаполит, изповедник
28 п Преп. Василий изповедник. Св. мчца Кирана Солунска (Службата е великопостна) (Блажи се риба и млечни храни)
29 с Св. Йоан Касиан Римлянин

1 н Неделя Сиропустна (Сирни заговезни). Св. прпмчца Евдокия Илиополска. Гл. 4, утр. ев. 4, ап. Рим. 13:11-14:4 (с. 323), лит. ев. Мт 6:14-21 (На вечернята се извършва взаимно опрощение)

2 п Св. свщмчк Теодот, еп. Киринейски (Начало на Великия пост) (Сутринта - утрень, часове, вечерня) (Вечерта - Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски - I част)

3 в Св. мчци Евтропий, Клеоник и Василиск. Ден на Освобождението на България от османско иго (Сутринта - утрень, часове, вечерня) (Вечерта -- Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски II част)

4 с Преп. Герасим Йордански. Преп. Иаков Постник (Вечерта - Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски III част)

Поклон, Освободители!

Честването на Националния празник на Република България 3-ти март ще започне в Монтана в 10:30 ч. с издигане на националното знаме. В ритуала на пл. "Жеравица" ще вземат участие Военно формирование - Враца, и Духов оркестър "Дико Илиев" към НЧ "Разум 1883".

След приветственото слово на кмета на Община Монтана Златко Живков, Негово Високопреподобие архимандрит Антим - протосинел на Видинската митрополия, ще отслужи благодарствен молебен и панихида за хилядите знайни и незнайни войни, за борците за национална свобода и духовна независимост, положили костите си пред олтар на свободата.

Тържествената церемония ще завърши с поднасяне на венци и цветя пред Паметника на загиналите във войните.

Празникът ще продължи с концерт-спектакъл "Възрождение". Той ще започне в 11:00 ч. в Общински младежки дом. Авторският проект на трио "Тенорите" и Симфонията Враца обединява емблематични български песни от различни жанрове. С поетични и публицистични откъси преходите между тях ще направи актьорът Емил Пеняшки. Театрално-музикалният спектакъл за Родина и историята, за живота и любовта ще бъде дирижиран от маестро Христо Павлов.

Регионална библиотека "Гео Милев" предвижда по повод Националния празник събития, насочени към най-малките читатели. От 27 февруари до 2 март в Детския отгел ще се представя мултимедийната презентация "Свещена дата 3 март" за ученици от 1-ви до 4-ти клас. На 2 март в читалнята ще бъде подредена изложба на документална и художествена литература, исторически и географски карти и картини под надслов "Поклон освободители".

СИМФОНИЧЕН ОРКЕСТЪР
и
ТРИО ТЕНОРИТЕ
представят
"ВЪЗРОЖДЕНИЕ"

Български възрожденски, патристични и религиозни песни, гимнови, симфонии, оперни и музикални театрални произведения, които ще Ви накара да се замислите за Родината, Историята, Живота и Любовта.

Васил Димитров
актьор

Христо Павлов
диригент

3 Март, гр.Монтана, Младежки Дом, 11.00ч.
Вход свободен

Ученици от СУ "Иван Вазов" - Мездра станаха евродепутати за един ден в Страсбург

Като награда за първото си място в Програма за училища посланици на ЕП 2018/2019, 21 младши и 2-ма старши посланици на Европейския парламент от СУ "Иван Вазов" - Мездра взеха участие в Euroscola Day 2020. Събитието се състоя в сградата "Louise Weiss" на European Parliament в Страсбург, Франция. Освен мездренските средношколци, в интернационалния форум се включиха над 500 ученици от 23 страни членки на ЕС. В ролята си на евродепутати за един ден те дискутираха заедно по актуални аспекти на европейската интеграция.

По време на сутрешната пленарна сесия участниците имаха възможност да задават директно въпроси на белгийския евродепутат Marc Tarabella (S&D), след което по един представител от всяка държава презентира пред "колегите" си своята страна и училище. На перфектен английски език единадесетокласникът Мирослав Лилов представи в едноминутна презентация България, Мездра и СУ "Иван Вазов". Последва анкета, като при отговорите се използваше системата за вот и дискусия по идеята за обединена Европа.

В следобедната сесия учениците бяха разпределени в шест работни групи, симулиращи заседания на европейските комисии. В тях те дебатираха по темите "Околна среда и възобновяеми енергийни източници", "Сигурност и права на човека", "Младите хора и зависимостта", "Бъдещето на Европа", "Миграция и интеграция" и "Младежка заетост". Сред въпросите, които младежите разискваха и обмениха мнения, бяха "Как да допринесем за устойчивото развитие?", "Може ли да се ограничават правата на човека, ако съществува заплаха за сигурността?", "Може ли да се избегне употребата на водещи до пристрастяване вещества?", "Какво е бъдещето на Европа?", "Каква да бъде ролята на Европа между миграцията и интеграцията" и "Заетостта на младите хора - европейско предизвикателство?".

По-сетне в пленарната зала на ЕП се проведе заседание на "Младежкия европейски парламент", на което бяха представени докладите на работните групи, обсъдени и гласувани "резолюции" по предварително зададените теми. За гордост на Мездра и България, десетокласничката Цветосвята Петрова бе определена за един от говорители на шестте работни групи. От президиума на Европарламента тя сподели своя личен опит за това какво е да си мигрант и защо е важно да се подкрепяме и да уважаваме културните, религиозните и езиковите различия помежду

си.

Заседанието продължи с финал на образователна "Евроигра", участниците в която демонстрираха под формата на отговори на занимателни въпроси познанията си за ЕС. Пленарното заседание завърши с химна на Европа "Ода на радостта".

През целия ден учениците бяха напълно самостоятелни и независими от своите учители, които бяха само наблюдатели на това, което правят техните възпитаници. Напълно заслужено накрая старшите посланици на ЕП Йоана Константинова, преподавател по английски език, и Данаил Димитров, преподавател по история и цивилизация, поздравиха от свое име и от името на ръководството на училището младшите посланици от СУ "Иван Вазов" за достойното им представяне в Euroscola Day 2020.

Така, чрез участието си в това уникално по рода си събитие, мездренските средношколци преживяха един възбудяващ ден в Европейския парламент. Кое им позволи да се запознаят "от първа ръка" какво е да разискват въпроси от взаимен интерес за всички страни членки на ЕС, да предлагат и да вземат законодателни решения. Нещо повече: през цялото това време те имаха възможност да упражнят своите езикови умения и да завържат нови приятелства с други ученици от цяла Европа.

В рамките на пътемествието си до Страсбург младите евродепутати от Мездра посетиха Залцбург, Мюнхен, Виена и Будапеща, където разгледаха някои от най-известните исторически и културни забележителности в тези популярни туристически дестинации. За комфортно им пътуване и интересна съпътстваща програма се погрижи една от водещите транспортни фирми у нас - "Цветина" ЕООД.

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА
РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ОБЩИНА БЕРКОВИЦА

РЕГИОНИ В РАСТЕЖ

Договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ
№ BG16RFOP001-2.002-0043-C01/08.03.2020 г.

ПРОЕКТ

"Повишаване на енергийната ефективност на сгради в гр.Берковица"

Бенефициент - Община Берковица

Партньор по проекта - Главна дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" - МВР

ПОКАНА

На 9 март 2020 год. от 11:00 часа в административната сграда на Община Берковица, намираща се на адрес: гр.Берковица, пл. "Йордан Радичков" №4, "Заседателна зала" ще се състои пресконференция за стартиране изпълнението на проект BG16RFOP001-2.002-0043 "Повишаване на енергийната ефективност на сгради в гр.Берковица" по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № от ИСУН №BG16RFOP001-2.002-0043-C01 и № РД-02-37-41 /08.03.2019 г. на МРРБ, Управляващ орган на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г. по процедура на директно предоставяне BG 16RFOP001-2.002 "Енергийна ефективност в периферните райони-2", финансиран със средства от Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г., приоритетна ос 2 "Подкрепа за енергийна ефективност в опорни центрове в периферните райони", съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейски фонд за регионално развитие.

Общата стойност на проекта е **682 229.49 лв.**, финансирани със средства от ОП "Региони в растеж" 2014-2020 г., от които европейското финансиране е в размер на **579 895.08 лева**, а национално съфинансиране възлиза на **102 334.41 лв.** Продължителността на проекта е 30 месеца.

В тази връзка Общинска администрация - Берковица кани всички заинтересовани страни - медиуми, граждани, институции да присъстват на стартиращата пресконференция.

На пресконференцията ще бъдат представени:

1. Целите на проекта;
2. Дейностите по проекта;
3. Екип за управление на проекта;
4. Очакваните резултати от изпълнението на проекта;

Мероприятието е част от дейностите за информиране и публичност и цели запознаване на заинтересованите страни и широката общественост с целите, дейностите и очакваните резултати от реализацията на проекта.

За контакти:

инж. Мая Горанова - Ръководител на проекта
тел.0953 89145, e-mail goranova.m@berkovitsa.com

Този документ е създаден в рамките на проект "Повишаване на енергийната ефективност на сгради в гр. Берковица", който се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Региони в растеж" 2014-2020 г., съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейски фонд за регионално развитие. Цялата отговорност за съдържанието на публикацията се носи от Община Берковица и при никакви обстоятелства не може да се счита, че този документ отразява официалното становище на Европейския съюз и Управляващия орган на ОПРР 2014-2020 г.

ХОТЕЛ "ОГОСТА" - МОНТАНА

Честити 3 март на своите клиенти, служители и приятели!
Този ден запечатва гордостта и слабата на българския народ и съхранява историята и традициите. Той е символ на свободата, на стремежа ни да вървим напред, обогатени от празника!

Честит празник!

Нека на този ден, когато изразяваме своята почит към хилядите герои, отдали живота си за свободата на България, отново преоткрием и преосмислим свободата като ценност! Нека отстояваме националния идеал и днес, и в бъдеще, и да предаваме на идните поколения любовта към род и Родина!

Честит 3 март - Национален празник на Република България!

Венета ИВАНОВА

председател на сдружение "Будители на родни" - Монтана

"ДЖЕТ ТАКСИ" И "ДЖЕТ СОД"

поздравяват всички хора от Северозапада с **националния празник на Република България 3 март!**

Нека днес сведем глави и отдадем почит пред подвига и паметта на героите, дали живота си за свободата на своето Отечество!

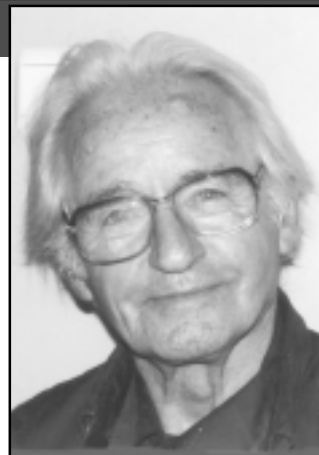
Петко ЕНЧЕВСКИ

In memoriam

На 20.02.2020 г.
почина

**Васил
Александров
Димитров**

1926 - 2020 г.

Не си отиват мъртвите от нас, когато ги оставим под земята, едва тогава истинската власт на чувствата ни връзва се в сърцата!

Защото тихата несъпротива на гланите му, легнали в цвеля една огромна, страшна сила придобива, опровергавайки смъртта!

От Рени

Слово

e-mail: slovoplus@berkovitsa.com
slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. "Пею Яворов" 1, БЦ "Огоста", ет 4

Параскева Маркова

Главен редактор
тел. 0876 307 732

Цветана Костова

първи зам. главен редактор
тел. 0879 577 469

Ненчо Славчев

зам. главен редактор
тел. 0885 708 703

Георги Петров

зам. главен редактор
тел. 0899 767 886

Печатница

"БГ Принт" - Враца

Екип Враца

ул. „Цв. Кръстенякова“ 13
ОКС, 3000, п.к. 143,
тел.: 092 660 721

Екип Монтана

3400, п.к. 133,
ул. „Пею Яворов“ 1
БЦ „Огоста“, ет. 4 офис 404

Екип Вудин

тел.: 0889 399 349
0885 708 703

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

140 години от рождението на Трифон Кунев

Познатият и непознатият Трифон Кунев поетът, сатирикът, общественикът

Великан с детско сърце

Иван ВЪЛОВ

За дядо Трифон лично

Написаното по-горе се съдържа в разни чужди свидетелства, свързани с жизнената и творческата биография на Трифон Кунев. Защото аз имам лични спомени за него с давност отпреди 60 години. Приятелството с дядо ми по майчина линия Цоно Матов (убит "при опит за бягство" на 1 юни 1925 г.) бе пренесъл върху семейството му. Отбиваше се поне веднъж годишно в родното ми село Крушовица, Плевенско. Освен различни лакомства в голямата му кожена чанта винаги имаше и по няколко книжки от Ангел Каралийчев, Елин Пелин, Николай Райнов, Цанко Церковски...

На него пръв се бях осмелил да покажа тетрадката си с нес-копосните и наивни стихотворения...

През октомври 1944 г. пристигна с военен джип в село на път за Плевен. Заедно с вуйчо Георги (дипломат от кариерата, а по това време началник на консулския отдел в Министерството на външните работи и главен редактор на в. "Народен спорт") и Никола Пенев (редактор на в. "Сеяч", орган на Академичния ЗМС) трябваше да участват на другия ден в голям земеделски събор: Вуйчо ми и Н. Пенев бяха пристигнали предишната вечер с влак през Горни Дъбник, където бяха останали да нощуват при Пею Гаджев, поет и драматург. Дядо Трифон (бяхме свикнали с брат ми да го наричаме дядо) раздаде на всички ни подаръци: на баба Симе-она и на майка ми забрадки, на баща ми голяма пачка с цигари "Златна Арда", а за "юнаците" имаше заедно с книжките и десетина молива с гумички на единия край. Новината, че е пристигнал Трифон Кунев, обиколи светкавично селото и само след час бабиният двор се изпълни със земеделци. В Плевенския край той се ползваше с голяма известност...

- Тежка съдба... До сега имаме театър без директор, а сега директор без театър

На другата година (1945) по време на великденската ваканция прекарахме няколко дни с брат ми Богомил в София. С вуйчо ми отидохме в Земеделския съюз, който тогава се помещаваше на ул. "Стефан Караджа" 10. Трябваше да се уточнят някои подробности във връзка с провеждането на възпоменателен събор по случай 20 години от убийството на дядо ми. По това време Трифон Кунев изпълняваше едновременно длъжностите председател на Съюза на писателите, директор на Народния театър, а в БЗНС отговаряше за културно-просветната дейност. Тогава се запознах и с Ценко Барев, който беше един от помощниците му. Дядо Трифон ми изнесе цяла лекция за дядо ми: нареждаше го между най-видните фигури на БЗНС... Двамата с вуйчо ми си припомниха и случки от екскурзията, която група писатели, водени от Трифон Кунев, бяха направили в Турция преди войната. Съпровождал ги е вуйчо ми, по това време заместник-консул в Цариград. В групата са били Ангел Каралийчев, Ата-нас Далчев, Георги Константинов със съпругите си и д-р Дафина Кьорчева, с която Трифон Кунев споделяше съдбата си след смъртта на първата си съпруга Марина...

През един от ранните пролетни дни на 1953 г., когато още бях студент в Софийския университет, срещнах неочаквано на ул. "Раковски" (между улиците "Гурко" и "Ст. Караджа") Трифон Кунев. В първия миг се стъписах, колкото смутен, два пъти повече бях изненадан: от някогашната му изпълненска фигура нямаше и помен. Изглеждаше ми прегърбен и смален, брадата му беше съвсем побеляла и оредяла. Няма-ше го и широкополото бомбе. За миг си помислих, че преди половин век, прегърнати през рамо, двамата с Яворов се бяха разхождали по тази улица - именитият поет с ново току-що купено бомбе, а младият му приятел с подарената му стара филцова шапка с широка периферия. Дядо Трифон се зарадва на срещата ни, просълзи се, прегърна ме и ме покани у тях да пием липов чай...

От тоя ден насетне започнах да се отбивам често в кооперацията на ул. "Раковски" и площад "Славейков". Повечето пъти го заварях сам, защото д-р Кьорчева още ходеше на работа. Оплака ми се, че при различните обиски много от книгите му били иззети от Държавна сигурност. Понякога се разхождахме двамата, обикновено привечер, из Парка на свободата (Бори-

Един от забравените

совата градина). Тогава се отпускахе да говори за преживяното в затвора, разпитваше ме за хората, които познаваше. Три-четири пъти го придружавах на срещите му с Ангел Каралийчев и Никола Фурнаджиев в кръчмата "Дивите петли" на ул. "6 септември" и "Граф Игнатиев", на ъгъла срещу черквата "Св. Четиридесет мъченици". Сега там е издигната голяма кооперация. На една от тези срещи узнах, че в мътните събития около 9 септември 1944 г. при установяването на отечественофронтовското управление Трифон Кунев е спасил живота на Каралийчев, Фурнаджиев, Славчо Красински, Владимир Василев, Змей Горянин и на няколко видни артисти, набедени за поддръжници на бившия режим...

Дядо Трифон много рядко, и то само пред съвсем близки хора, се отпускахе да говори по политически въпроси. След обособяването на опозиционния МБНС "Никола Петков" заради публикациите му в "Народно земеделско знаме" под рубриката "Ситни дребни..." като камилчета", в която подлагаше на остра критика произволите и беззаконията на властта, той бе преживял един жесток побой, 9-месечен престой в затвора без присъда от юни до ноември 1946 г. и няколко месеца по-късно, след като поради избирането му за депутат във Великото народно събрание е бил освободен, делото е възобновено. Осъден е на 5 години строг тъмничен затвор. Повечето от тях бе прекарал в Сливенския затвор. "Народната власт" го бе осъдила, без да вземе предвид участието му в борбата срещу фашисткия режим. А вече бил прекарал и два инфаркта. Силно съжаляваше за убийта Никола Петков, с когото са другарували от млади години и двамата, преди да се обречат на БЗНС, са били стамболовисти.

По време на една от разходките ни в парка, когато споделих с него, че като ученик в Плевенската мъжка гимназия съм си купувал "Народно земеделско знаме" заради неговите "Ситни дребни..." като камилчета" и за уводните бележки на главния редактор Никола Петков, той ми каза: "След като през 1946 г. "кадилчетата" излязоха в сборник по настояването на няколко писатели, от прокуратурата ми беше предявено обвинение, че съм подтиквал народа на бунт срещу народната власт. Позовавах се на изречението: "Тази книга е принос към борбата на българския народ за свобода и документ за съпротивителното движение в сегашна България". Благодарен съм на Елин Пелин и на Николай Хрелков, които бяха направили всичко според силите си за спасяването ми..."

При свидетелстването си срещу Трифон Кунев няколко писатели не толкова по убеждение, колкото с кариеристична цел и нечисти подбуди, са твърдели, че като председател на писателския съюз и като директор на Народния театър в продължение на една година не бил свършил нищо полезно. В почти всички вестници се появяват остри статии срещу автора на "Ситни дребни...", като камилчета", подложен е на безпрецедентно обругаване. В "Работническо дело" (бр. 373, 1946 г.) е отпечатан карикатурен портрет на Трифон Кунев: изрисуван с грозна свинска мутра, от устата му излизат думите "ситни дребни..." като камилчета", слушат го само две патици и една овца. В статия, публикувана в "Отечествен фронт" (г. III, 1945, бр. 369, стр. 4), Крум Кюлявков пише: "В писателския съюз той беше само едно постоянно присъствие на председателска брада и нищо повече. Нито една инициатива, нито една светла мисъл..." В Народния театър той извърши такова унищожение, което ще се помни дълго... Служеше си с клевети и тъпчеше всяка проява на колектива, изхождаше от своите гетевовски и николаетковистки съображения. Тоя кулашки син вършеше всичко, което можеше, против интересите на Отечествения фронт. Защищаваше фашистите..."

Истината, казана ми от Трифон Кунев и от същинските факти, е съвсем друга. Освен че беше спасил много от та-лантливите писатели от жестоки репресии и тежки присъди, той заедно с Ангел Тодоров и Андрей Гуляшки е разработил концепцията на в. "Литературен фронт", който започва да излиза още през есента на 1944 г. Участвал е в изграждането на групата от писатели и журналисти, която се включва към Първа българска армия във войната срещу Германия...

Като директор на Народния театър е направил всичко, ко-ето е било в неговите възможности за комплектуването на творческия състав и обогатяването на репертоара. Трябвало е да положи изключителни усилия, да убеждава и да заплашва даже някои от новоизлюпените големци в министерства и ко-митети за оставането в театъра на главния режисьор Николай Осипович Масалитинов (обвиненията срещу него били, че е белогвардеец, напуснал родината си, и прочее). Запазил от изгонване и Николай Лилиев, главен драматург, срещу когото също имало различни измислени обвинения. Освен актьорите с вече доказани качества в театъра влязла цяла група от току-що завършили ръководената от Н. Масалитинов театрална школа. Много се гордееше, че между младите таланти тогава са били и две момичета със земеделски произход - Маргарита Дупаринова и Лили Попиванова.

Театърът бе влязъл в новия си, следдеветосептемврийски сезон, не без спорове, с разнообразен репертоар. Показват го заглавията на пиесите "Хитрините на Скапен", "Подвигът" от Асен Разцветников, "Женитба" на Гогол, "Гарвани" от Анри Бек, "Д-р" на Бранислав Нушич...

Като във всеки творчески колектив, признаваше Трифон Кунев, са съществували интриги, но са идвали от нечестиви личности.

Много би ми се искало повече писатели да прочетат един разговор с Трифон Кунев, който е направил младият тогава литературен критик Борис Делчев. Той е отпечатан в "Литературен фронт", г. 1, 1944, бр. 11. Любопитни са въпросите, интересни са и отговорите, които Трифон Кунев дава като председател на писателския съюз и директор на Народния театър. Научаваме за характерни моменти от творческата му биография, за приятелството му с Яворов и Гео Милев, за симпатиите му към Христо Смирненски. Интересно е оценката на Трифон Кунев за руската и съветската литература. Писателят говори с признателност за освободителната мисия на Русия през 1878 г. "Но тая свобода, казва той, беше само териториална. По мое мнение чак в наши дни, след 9 септември, се прокламира освобождението на българския гражданин, на човека у нас... Изкуството - подчертава писателят - трябва да утвърди свободата на човека, гордо застанал върху великия пиедестал на човечността".

Трифон Кунев почина на 1 февруари 1954 г. Бях между малкото участници в погребалната процесия. Студената земя в централните софийски гробища се отвори за още един голям българин, пред чиято памет и дело и до ден днешен си оставаме дължници. Защото той е не само талантлив поет, сатирик и публицист, но и истински народен будител. Колцина, обаче, го помнят и почитат? А 140 години са и много... и малко, нали?!

Поетичен салон

Христо ЧЕРНЯЕВ

Скривалището на Левски в родната му къща

Да бъдеш в Букурещ или в Белград, България открай-гокрай да извървиш през снеговете, чак го болка бели, а въщи да се скриеш, да стоиш.

Гласът ти за борба, за бунт да вика, а тук безропотно да замълчи, и твоята омраза, и челика на волята да се спотайват в сините очи.

И баба Гина зорко да те пази, да ти поднася скришом хляб или вода под уличния тропот на аскери вражи, галеч от твоята смърт и свобода.

Скривалището в родната ти къща, трибожно, тясно, пълно с плътен мрак, едва ли снежните поля ти връща, но и такова, то окоп е пак,

където ти лежиш, а всъщност тунка България с възбудено сърце. Скривалището - тази мрачна тунка, дълбана от най-святите ръце

ще се взриви от твоеето присъствие. Ти целият си огън и барут. Дошъл си си. А мракът тук най-гъст е. И в този мрак си ти - от правда луг.

Далеч са още ханчето, бесиломото, галеч е още оня светъл ген без цар и господар. ВАСИЛЕ! Далеч е моят поглед, съсредоточен в това скривалище - светилище, което пръска огнени ягра тогава и сега, навек, ВАСИЛЕ, все зарад българската ни зора.

